

Του
ΜΑΞΙΜΟΥ
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Τομέαρχη Προστασίας του Πολίτη
της Ν.Δ., βουλευτή Λάρισας

ΑΡΘΡΟ

ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΟΣ...

ΕΙΧΑ την τύχη στα πρώτα μου πολιτικά βήματα να μαθητεύσω δίπλα στον Δημήτρη Σιούφα, όταν επί Ερβερτ, με τον οποίο συνδέονταν με στενή φιλία από τα νεανικά του χρόνια, είχε την ευθύνη του Πολιτικού Σχεδιασμού της Ν.Δ. Ο Σιούφας ήταν ένα σχολείο για εμένα. Εργατικός σε βαθμό τέτοιον που πολλοί τον χαρακτήριζαν εργασιομανή. Ο,τι πέτυχε, όμως, στην πολιτική του διαδρομή το κατάφερε χάρη στην εργατικότητα και την επιμονή του. Ξεκίνησε από χαμηλά. Από μια φτωχή οικογένεια βιοπαλαιστών της Καρδίτσας. Σε φίλους του διηγούνταν πως για έναν νόντο δεν μπόρεσε να γίνει λόγω ύψους κωροφύλακας, όπως τον προόριζε ο κρεοπώλης-μπακάλης πατέρας του και τη στεναχώρια που πέρασε όταν ο ενωμοτάρχης του είπε να βγάλει και τα τσουράπια για να του μετρήσει το μπίδι... Δεν αποθαρρυνόταν από δυσκολίες και εμπόδια. Αντιθέτως, τον πείσμωναν ακόμη περισσότερο.

Ο Δημήτρης Σιούφας ήταν ένας σπάνιος άνθρωπος με ήθος και αρχές, στις οποίες έμεινε σταθερά προσλωμένος σε όλη τη μακρά πολιτική του διαδρομή. Δεν ήταν από τους πολιτικούς που αλλάζουν τα κόμματα σαν τα πουκάμισα...

Μαχητικός ως κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, παραγωγικός ως υπουργός με πιο emblematico έργο την ασφαλιστική μεταρρύθμιση του '93, συναινετικός ως Πρόεδρος της Βουλής. Σεβόταν τους αντιπάλους, ο πολιτικός του λόγος χαρακτηριζόταν από μετριοπάθεια, νηφαλιότητα και επιχειρήματα, όχι κραυγές. Άνθρωπος του μέτρου, δεν ενέδιδε σε εύκολους λαϊκισμούς. Συνεπής κοινοβουλευτικός άνδρας, επέμενε ότι η πολιτική αναπαράθεση πρέπει να γίνεται στο Κοινοβούλιο και όχι στα τηλεπαράθυρα. Θυμούμαι όταν πέρασα για πρώτη φορά το κατώφλι της Βουλής την προτροπή του: «Αν θέλεις να γίνεις καλός πολιτικός, να συμμετέχεις ενεργά στις συνεδριά-

σεις της Βουλής». Δεν ξέρω αν θα έλεγε και σήμερα το ίδιο με το επίπεδο στο οποίο έχει κατακυλίσει το πολιτικό προσωπικό...

Μακριά από διαπλοκές και σχέσεις με οικονομικά συμφέροντα, μόνη του δύναμη ήταν η άμεση επαφή με τους πολίτες της εκλογικής του περιφέρειας, της Καρδίτσας, που τόσο αγάπησε. Τον θυμούμαι στο πολιτικό του γραφείο, στη Βασιλέως Κωνσταντίνου, με ιώβειο υπομονή να δέχεται συμπατριώτες του που επί ώρες ανέμεναν να τον δουν και να του εκθέσουν προβλήματα, προσωπικά ή συλλογικά, για τα οποία έδειχνε έμπρακτο ενδιαφέρον. Οσο ψηλά κι αν έφτασε, δεν λησμονούσε την αφετηρία απ' όπου ξεκίνησε. Αλλωστε, θαρρώ πως πάντα ένιωθε ανασφάλεια στα σαλόνια των Αθηνών. Ούτε, όμως, παραμέλησε την ιδιαίτερη πατρίδα του. Σχεδόν κάθε Σαββατοκύριακο ήταν στην Καρδίτσα, σε χωριά, σε εκδηλώσεις, σε κοινωνικές υποχρεώσεις, στο γραφείο για ραντεβού με πολιτικούς φίλους και φορείς. Εξησα από κοντά και την αγωνία της αναμονής της καταμέτρησης των σταυρών το βράδυ των εθνικών εκλογών του 1996, όταν στην Καρδίτσα εξελέγη μόνο ένας βουλευτής της παράταξης. Αγωνία που μόνο όποιος την έχει βιώσει την κατανοεί.

Αγκώδης, όπως όλοι οι τελειομανείς, πάντα με βήμα γοργό, θαρρείς βιαστικό, λες και κάτι έπρεπε να προλάβει, με το τσιγάρο να διαδέχεται το ένα το άλλο.

Πολιτεύτηκε με αξιοπρέπεια και σοβαρότητα, με εντιμότητα και ευπρέπεια, χωρίς εκπτώσεις στις αρχές του, αλλά με γνώμονα το εθνικό συμφέρον, το κοινό καλό. Αυτή είναι και η σπουδαία παρακαταθήκη που μας αφήνει! Γιατί, εντέλει, αξιομνημόνευτος είναι ο δημόσιος άνδρας που τα λόγια του συμβαδίζουν με τον τρόπο της ζωής του! Ο Δημήτρης Σιούφας είναι δικαίως αξιομνημόνευτος! Καλό ταξίδι, πρόεδρε...

Στη φωτο ο Μ. Χαράκοπουλος με τον Δημ. Σιούφα.